

EGÉSZSÉGÜGYI ALKALMAZOTTAK

A betegápolók, ápolónők, okl. bábák, fürdő-sők, fürdősnők, masszőrök, vizgyógykezelők, pedikűrözök, uszómesterek stb., kórházi segéd munkások és rokonszakmával foglalkozók hivatalos szaklapja.

LAPJA

A Szövetség hivatalos órái: reggel 9—12-ig, d. u. 3—7 óráig. Díjtalanul közvetít intézetek, klinikák, kórházak, szantóriumok, fürdők és magánosok részére képzett személyzetet helyben és vidékre.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Dohány-utca 74. I. em. 16
Telefon: József 122—24.

SZERKESZTŐ:
DR. RAJNAI BÉLA
orvos, elnök
FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIEBEN F. JÓZSEF

Hirdetések felvételnek a legjutányosabban.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetésiár: Negyed évre, 15000 korona.

Szemelvények a napi sajtóból.

Lelkiismeretlen irkászok tönkreteszik a világi ápolónők jóhírét.

(Sz.-n.) Az egyik napilap, mely ezidőszerint a „Magyar Hirlap” címet viseli, ennek előtte, míg a bíróság be nem tiltotta a „Világ” címen volt ismeretes, egy cikknek adott helyet, melyben a főváros Kun-utcai kórházának főápolónőjét *Teszárík Gizellát*, egy állítólag még augusztus havában ott fekvő súlyos beteg hozzátartozóinak bemondása alapján megvádolták azzal, hogy a beteget szóval és tettelesen bántalmazta.

Többek között a fent nevezett lap és a beteg állítása szerint, aki oly súlyos beteg volt, hogy már csak az injekciók segítségével tartották benne az orvos urak a lelket — utóbbi így panaszkodott volna a hozzátartozóinak:

„Nagyon sokat kell nekem elszenvednem itt a kórházban amiatt, mert zsidó vagyok!”

Majd állítólag azt is mondotta, hogy az egyik ápolónő rákiabált: „Büdös zsidó”.

A fent nevezett lap azt is megírta, hogy a beteg hozzátartozói állítólag az orvos úrnál panaszt akartak tenni, azonban ez kiüzent, hogy nem fogadja a családót.

Nem kívánjuk a fent nevezett lapnak cikkét egész terjedelmében leközölni. Elégségesnek tartjuk, ezen néhány sort is arra, hogy nyugodt lélekkel irhassuk meg a fent nevezett lap közleményére azt, hogy az valótlanúságot tartalmazott. Semmi sem könnyebb, mint egy ártatlan ember jó hírét, becsületét a sárba taposni.

A fent nevezett lap cikk írója nagyon szűk látókörű ember kell hogy legyen, vagy pedig nagyon tág lelkiismeretű ember, mert ha csak egy kicsit is jobban bírálta volna meg az ügyet, maga is rájöhett volna arra, hogy a cikkében megírt dolgok a valóságnak meg nem felelhetnek.

Kérdezhetné, miért? Először is, mert az illető főápolónő, már több mint hat éve áll a kórház szolgálatában és a készsége, a szolid élete, munka szeretete, a föllebbvalói iránti tisztelete emelte őt ki a vele együtt dolgozó kartársnői sorából.

Másodszor még ha intelligencia hiányában szenvedne is — ami ez esetben nem állhat fenn — akkor sem feledkezik meg, nem csak ő, de még más ápolónő sem arról, hogy egy közös kórteremben, ahol 28—30 beteg fekszik együtt, mert az ott

idézett kitételeket megközkéztatni nemcsak súlyos vétség, de nem is fanácso.

Harmadszor, ha a fenti lap cikkírója nem tudja, úgy vegye e sorokon keresztül tudomásul, hogy a világi ápolókat és ápolónőket arra neveljük, hogy a betegápolás nem *felekezeti kérdés*, hanem *egészségügyi kérdés*. Az ápolónőink nevelve vannak arra, hogy betegben mást ne lássanak, csak a szenvedő embertársukat, aki gondos ápolásra szorul. Ezt a világi ápolónő, amennyire az ereje, a tudása és a reábizott nagyobb mennyiségű beteg körüli tevékenysége lehetővé teszi, meg is adja.

Azonban nem szabad soha a betegnek, vagy akár annak hozzátartozóinak arról megfélekezniük, hogy egy közös kórterembeli beteg igényeinek mindenkor a közös kórterem viszonyaihoz kell alakulnia, mert hiszen ott az ápolónőnek minden beteggel kell foglalkoznia.

Amidőn a cikk tartalmát különösebb figyelemre méltatjuk, ezt nem azért tesszük, mintha *Teszárík Gizellát*, a fent nevezett lap által alapítvánul megvádolt főápolónőt védeni kívánánk, mert erre szükségére a nevezettnek nincs, őt és az esetét ennél jobban ismerjük. Azonban meggyőződésünk az, hogy ez nem csak az ő ügye, hanem az egész világi ápolónői kar ügye. Mert ma őt vádolják meg, holnap egy másikat, majd egy harmadikat, minden alap nélkül, miáltal a világi ápolónők jó hírét a közvélemény előtt teljesen lerontják anélkül, hogy bárkit is felelőségre vonnának érte.

Tiltakozó szavunkat emeljük fel minden ilyen alap nélküli megvádolás ellen. Mi a tiszta igazságnak hívei vagyunk. Ha bűnös az ápolónő, bűnhődjék a bűneiért, ha pedig a fent nevezett lap állításai valótlanok, mint a lefolytatott kórházi vizsgálat után ez esetben, akkor a bíróság szolgáltatson igazságot. Hogy ez megtörténhessen, a kórház igazgatóságának — már csak a kórház tekintélye érdekében is — nem szabadna akadályt gördítenie *Teszárík Gizella* főápolónő azon óhaja ellen, hogy a bíróság előtt vegyen elégtételt a megrágalmazóin.

Nem lesz érdektelen, ha nem csak a mi véleményünket ismertetjük meg, hanem helyt adunk

az alábbi soroknak is ez ügygel kapcsolatban, amelyet az „Uj Nemzedék”-ben adott le a kórház egy volt betegje, aki a következőket írta:

(Mi történt a Kun-utcai kórházban?) Ma a következő levelet kaptuk: „Ígen tisztelt Szerkesztő Ur! Bár nem tudom, méltónak tartja-e b. lapját ahhoz, hogy egy a *Magyar Hirlappal* foglalkozó levélnek helyt adjon, mégis kérem levelem közlését. Ez a közismert szenczióhajhászó ujság augusztus 29. számában nagyhangú cikket írt. A cikk szerint „A Kun-utcai kórház egyik ápolónője megverte a halálos ágyon özevgy Goldstein Mórnt, sőt még le is szidózta.”

Micsoda naivság és micsoda rosszakarat, mert valóban meg merete volna-e ezt tenni az a zsidó szellemben nevelt ápolónő azon akórházi osztályon ahol keresztény cselédkönyves orvost vagy ester-nistát még csak véletlenül sem türne meg? Nem akarok az ápolónő védőjeként szerepelni. Indítanak vizsgálatot az ápolónő ellen, ha bűnös, bünhődjék — bár tekintve, hogy az ott történeteknek szemtanúja voltam — meg vagyok győződve arról, hogy az illetékesek vizsgálata az ápolónőt igazolni fogja. Akkor azonban indítanak vizsgálatot a *Magyar Hirlap* névre hallgató sajtófermedmény ellen is, tisztességben dolgozó emberek megrágalmazásáért. Ez az ápolónő dolga. Tisztelettel: „Egy volt Kun-utcai beteg.”

E sorok röviden és világosan beszélnek, amelyekhez hozzáfűzni valóknak nem is lehet.

Még csak az „Esti Kurir”-nak kívánjuk, hogy ily kényes kérdést, mint a fenti, a jövőben több komolysággal kezeljen, vagy ha erre való embere nem áll rendelkezésre, úgy forduljon hozzánk és mi szívesen kölcsön adunk. A mi véleményünk az, hogy a közegészségüggyel vonatkozásban álló legkisebb kérdés is van annyira fontos kérdés, hogy ahhoz csak komoly embert engedjünk hozzányulni.

Milyen szoknyát viseljen a kórházi ápolónő?

Kórházigazgató és kórházi orvosok érdekes nézeteltérése az apáca-ápolónők kérdésében.

Az elmúlt hónapban az egyik napilap fenti címmel egy közleményt adott közre, mely a következőket tartalmazta:

Az egyik fővárosi kórház igazgatója a minap közölte a kórházban működő tanárokkal és orvosokkal, hogy rövid idő múlva a *világi ápolónőket ki fogja cserélni apácákkal*. Az igazgatónak ez a terve meglepetést kelt a tanárok között nem azért, mintha az ápolónővérek hivatottságában és alkalmazhatóságában kételkednének, hanem azzal az indokolással tiltakoztak az igazgató terve ellen, hogy

csak kár származhatik abból, ha a már be-gyakorlott világi ápolónőket bárkivel is kicserélik.

Az igazgató azonban tovább is ragaszkodott tervéhez és már úgy volt, hogy rövidesen kicserélik az ápolónőket, amikor a tanárok gyűlésre ültek össze és a következő határozatot hozták:

Belátják, hogy nincs módjukban megakadályozni az igazgató tervét, nem is tiltakoznak ellene,

csak valamennyien közösen és egyöntetűen elhatározták, hogy először:

nem engednek be a műtőterembe olyan ápolónőt, aki fekete ruhát visel,

másodsor: *csak olyan ápolónő működhet közre a műtőteremnél, akinek bokán felül érő szoknyája van, minthogy*

a hosszú szoknya ezer okból veszélyes és egészségtelen.

A kórház tanárainak ez a határozata mégis keresztülluzta az igazgató tervét. A szóbanforgó apácarend ugyanis *földig érő hosszú és feketeszínű ruhát visel*. A világi ápolónők ilyenformán *ottmaradnak a kórházban* . . .

A magunk részéről e kérdéssel évek óta foglalkoztunk és iparkodtunk igazunkat leszögezni. Mindenkor iparkodtunk a kérdést tárgyilagosan elbírálni. Azonban nem vádolhatott meg senki elfogultsággal bennünket, ha helytelennek sőt igazságtalannak tartottuk azt, hogy olyan kórházban, ahol évek hosszú sora óta világi-ápolónők végezték igazán csekély havi fizetés mellett a betegápolás nehéz, ideget ölő munkát, csak azért mert ma már valamivel jobbák a viszonyok és mert ma már ezért a fizetésért a rend is ad ápolónőt, leváltatják és kenyértelemné tegyenek száz és száz világi-ápolónőt. Az álláspontunk az volt a múltban és az ma is, ha a rendháznak vannak tagjai, akik elhelyezést igényelnek, helyeztessenek el azok olyan helyeken, ahol számukra új munkalehetőség nyílik, nem pedig olyan helyeken, ahol ennek következtében kenyértelemné, hajléktalanná válik ugyanannyi kifogástalan világi ápolónő, ahány rendi belép. Tudni illenék ezt a renéház főnökének is, a fővárosnak is, hogy ez nem *keresztényi cselekedet*. Az ilyen cselekedet, mely csak a lejtőre, vagy az öngyilkossághoz vezet a kétségbeesőket, nem lehet kedves Isten előtt. Így tanítottak minket. Ha igaz a tanítás, úgy a tanítóknak azt a gyakorlatba is át kell vinniök.

Megnyugvással és hálával tölt el bennünket a tudat, hogy az orvosi karban is mind többen akadnak, kik az egyesek által lenézett, semmibe vett világi ápolónők igaza mellé áll és szót emel az érdekükben. Hisszük, hogy rövid időn belül a világi-ápolónői karban nagy átalakulás menne végbe ha a hivatásuk fontosságának és jól végzett munkájuk arányában kapnák meg a kellő elbánást.

A világi ápolónő szerény. Még csak selyem függönyt sem kíván az ágya elé. Az élelmezésben sem kíván kiváltságokat, csak az élvezhetőséget. A munkából meg az orozlánrészt viszi, mert kora hajnaltól késő estig van ám munkában! Aki ezt kétségbe vonja, vegyen egy statisztikát a kezébe és vizsgálja át, hogy hány világi ápolónő pusztul el évenként tüdővészben. A statisztika a legbeszédesebb bizonyíték. Tudjuk azt, hogy a tüdővést nem a jólét, a kényelem és az egészséges levegőjű lakás termeli, annak csak mélyebben fekvő okai lehetnek.

Mi azt valljuk, ha már nem használhatunk, legálább ne ártsunk. Kívánjuk, hogy ezt a felfogást valja minden becsületes ember.

Az épülő fürdőváros.

Több mint egy évtizede annak, hogy a főváros elhatározta Budapest fürdővárossá leendő kiépítését, mely tervéhez csatlakoztak a fürdőügyek szaktekintélyei is. Ezen elhatározás alapján épült fel 1913-ban a városligeti Széchenyi-fürdő s utána kezdték építeni a Szent Gellért-fürdőt, melynek befejezési ideje már a rendkívüli állapotokba nyulott bele. Így a fürdő és avval kapcsolatos hatalmas szállodája már a háborus években lett nagy hivatásu rendeltetésének átadva.

Azonban ezen két hatalmas világhírű intézménnyel még mindig nem lett megoldva a Budapestet fürdővárossá avatóprogram. A hatalmas két intézményből hiányzott a mai kornak megfelelő modern uszoda. Sőt nemcsak a főváros tulajdonát képező fürdőkéből, hanem a többi magántulajdont képező fürdőkéből is. Mert azt az egyet, mellyel a Hungária-fürdő rendelkezett, az idők folyamán sajnos leépítették.

Ennek folytán a főváros közönsége a mai kornak megfelelő modern uszodától egyszerre elcsúszott. A kor előrehaladottsága pedig követelte, hogy minél előbb és minél több megfelelő modern uszoda létesüljön. Ezen követelmény alapján határozta el a főváros tanácsa, hogy fürdőügyi programját minél szélesebb mederben végrehajtsa. Ennek alapján tervbe vétetett, hogy a két hatalmas gőzfürdő mellé felépíti a két modern uszodát is, amelyek építéséhez már hozzá is fogtak. Így reményünk van arra, hogy a jövő évben már két újabb hatalmas és modern intézmény fogja hirdetni, hogy Budapest halad a fürdővárossá leendő kiépítés útján előre.

Ezt megelőzően a budai Császár-fürdő igazgatósága — mint magánintézmény — ugyancsak fölismerve a kor követelményét és óriási áldozatokkal járult hozzá Budapest fürdővárossá fejlesztéséhez. Fölépítette a fővárosban világhírű uszodáját, melyet augusztus 18-án ünnepélyesen nyitottak meg a kormányzó úr Ófömlétsége, József főherceg Ó fensége és a magyar kormány tagjainak részvétele mellett, mely alkalommal a nemzetközi uszóbajnokságot is ott rendezték meg. Majd azután átadták a rendeltetésének.

Nagyon célszerű volna, ha a többi magánfürdők is lehetőleg hozzájárulnának Budapest fürdővárossá tételéhez, és fürdőkben amennyiben lehetséges, olyan újításokat eszközölnének, amelyek a mai kornak megfelelnek. Már csak azért is kívánatos volna ennek keresztülvitele, mert egyetlen természeti kincsünk, amelyről nem fosztottak meg bennünket, a föld méhében rejlő óriási mennyiségű forrásvíz, melynek kihasználásával és világhírűvé tételével pótolhatnók némileg azon idegen forgalmat, amelyről bennünket megfosztottak.

Nem mulaszthatom el azonban felhívni ezen nagyszabású fürdőprogram végrehajtásával megbízott szaktekintélyek, valamint fürdők igazgatóinak figyelmét arra, hogy e program akkor lesz teljes, ha mellette gondoskodás történik arról, hogy ezen új intézmények ellegyenek látva szakképzett elsőrendű munkaerővel is. E célból mielőbb képzéshez kell kötni a fürdősöket. Meg kell szün-

vetni annak lehetőségét, hogy máról-holnapra kaphasson a kezébe bizonyítványt minden felelőség nélkül, amely jogosítja őt a fürdő munkálatok elvégzésére. Elvégre a fürdős munkája közegészségügyi munka, egészségápolás, mellyel csak olyan egyén bizathatik meg, aki azt meg is tanulta. Azt kívánjuk, hogy a fürdő munkás, mint képzett munkás álljon Magyarország közegészségügye szolgálatába és járuljon annak felvirágoztatásához.

Fazekas Mihály.

Milyen lesz a Szt. Gellért-fürdő uszodája.

A jövő év nyár elején a Széchenyi gyógyfürdő nagyszabású strandfürdője mellett még egy egészen különleges fürdővel lesz gazdagabb Budapest. A székesfőváros már hozzáfogott a Szent Gellért gyógyfürdő thermális hullámfürdőjének megépítéséhez és az építkezés végrehajtását olyképen kívánja keresztülvinni, hogy az új fürdő a jövő év júniusának első napjaiban rendeltetésének átadható legyen.

A fürdő parkjában építik a 40 m. hosszú 15 m. széles medencét a melynek környezetét a pompás kert és a rendkívül érdekes építő művészi kialakítás fogja képezni, szobrokkal, szökőkutakkal és sok-sok virággal. Az öltöző kabinok és az összes mellékhelyiségek olyképen lesznek elhelyezve, hogy azok a kert felől nem lesznek láthatók és annak festői hatását nem zavarják. A medence és a körülötte kiképzett terraszok építő és burkoló anyaga márvány, kő és égetett csempe lesz. A fürdő befogadó képessége egyidőben 800 személyre van tervezve.

A mesterséges hullámverés vetekedni fog a tengeri fürdők hullámainak testedző, üdítő és szórakoztató hatásával. A medence vizét állandóan megújított hűtött thermálvíz a kávéházi terrasszal szemben lévő kaszkadon ömlik be. Esténként midőn kigyulladnak majd a medence fenekén elhelyezett színes fényforrások, reflektor világítja meg a szökőkutak vizét olyan látványt fog nyújtani az új hullámfürdő, a melynek párfját alig találjuk még valahol és a mely inkább fogja a Szent Gellért gyógyfürdőnek messze külföldön elterjedt hírnevét és vonzóerejét.

Szövetségi tagjaink figyelmébe.

Több ízben megírtuk és most ismételtén kérjük a szövetségünk mindazon tagját, aki levélben érintkezik hivatalos ügyben a szövetség bármelyik szakosztályával, hogy a leveleket ne névre, hanem a szövetség vagy a szakosztályunk címével ellátva küldje, amellyel érintkezni óhajt. Csak az esetben biztosíthatjuk a szövetség t. Tagjainak a gyors és zavartalan elintézését. Egyben kérjük szövetségünk mindazon tagját, aki tagdíjával hátralékban van, rendezze ezt mielőbb, mert az ebből származó hátrányokat önhibájuknak tudják be. Kérjük a szövetségünk t. Tagjait, hogy esetleges hely és lakásváltoztatásukat a titkársággal azonnal közöljék.

BETEGÁPOLÓK HIREI

FÜRDŐSÖK HIREI.

Szüreti ünnepély. A Betegápolók Egyesülete által minden évben megtartott szüreti ünnepély az idén f. évi szeptember 12-én tartott meg. Az ünnepélynek igen kelemes idő kedvezett. A rendezőség szorgalmas munkáját úgy erköcsi, mint anyagi siker koronázta. Az ünnepély fényét emelte a több mint negyven különböző magyar jelmezbe öltözött rendező, akik a nagy számban megjelent vendégsereg szórakoztására minden lehetőt megtettek.

Az ünnepélyre a következők voltak szívesek adományokkal hozzájárulni: Szunyogh Szeréna, Bell Vilma, Baross Ruházati Áruház 100, dr. Hülfel Hümér tanár ur 85, Pruchna család, Zettbacher Mária, N. N. 60, Török Mária, Emmel Matild, Schöne Irma, Horváth Lidia, Somogyi Anna, Halgató Gyula, Boray Józsefné, Lázár Istvánné 50, N. N. 45, Papdi Antalné, Györkös János 40, Pullai István 35, Zsemleci Ferenc, Nagy Pál, Gizella Ferenc, Horog család, Langer Lajos 30, Ferenc N. tanár, Máté Gyula, Lenti Istvánné 25, Szele József, Fazekas Mihály, Molnár Erzsébet, Suba Imréné, Rákos Judith, dr. Melly, Horváth Dezső 20, Ordán Mária, Mágl Julia, N. N. Kozma Jolán, Schneider Anna, Paternai Aranka, Kopcsándi József, Tóth Gyuláné, Löff Józsefné, Bruska József, Király Erzsébet, Lax Janka, N. N. 15, Marics Julia 14, Gondnok Tóth Mária, Pataky Bertalan 5 ezer koronával.

Az adományozóknak a rendezőségünk ezuton mond hálás köszönetet.

Igazgatósági ülés. A Betegápolók Egyesülete f. évi szeptember 3-án tartotta rendes havi igazgatósági ülését. *Balázs Flóra* elnök üdvözölte a megjelent igazgatósági tagokat és az ülést megnyitotta. *Jajczai Mária* a jegyzőkönyvet olvasta fel, mely ellen kifogás nem tétetett és hitelesített. *Válfy Ferenc* a pénztári állományról számolt be, amit egyhangulag vett tudomásul az igazgatóság. *Szieben József* főtitkár beszámolt a szervezési munkáról, amit az igazgatóság tudomásul vett. Ezután a beérkezett levelek felolvasása és egyéb ügyek letárgyalása került a napirendre. *Bari Antalné* levélbeli kérelmének az igazgatóság eleget nem tehetett, mert a nevezett az alapszabályok értelmében nem tagja az egyesületnek. *Tyákits Béláné* kérelmének — az I. osztályosok közé leendő felvételéről — az igazgatóság helyt adott. *Virág Anna* kérelme, tagdíj hátraléka miatt nem teljesített. Az egyesület több tagjának aláírásával *Varga Mária* ellen beadott panaszlevele letárgyalatott, melynek alapján *Varga Mária* összeférhetlensége és a beteg hozzátartozóinak panaszja alapján az egyesületből kizáratott. Több apróbb ügyet tárgyal még le az igazgatóság, ami után *Deák Mária* titkárnő az új tagok névsorát ismertette. Amennyiben a napirend ki lett merítve, elnök az ülést bezárta.

Betegápolási tanfolyam. A Betegápolók Egyesülete mint minden évben, az idén is megrendezi a betegápolási tanfolyamait. A tanfolyamra oly nagy számmal jelentkeztek, hogy az ideai tanfolyamra újabb jelentkezőket már az egyesület nem vesz fel. Ez idén is két párhuzamos tanfolyam indul meg. Az egyik dr. *Rajnai Béla* főorvos ur vezetésével f. évi szeptember 22-én kezdődött. A másik dr. *Schöller Károly* főorvos ur vezetésével f. évi október 5-én kezdődik meg. Reméljük, hogy a tanfolyam résztvevői még a elmúlt évi növekedéknél és jobb sikerrel jogják a tanfolyamot befejezni.

Európa uszóbajnoksága. Rövid néhány héttel ezelőtt rendezték meg az Európai uszóbajnoki versenyt. A versenyen *Bárány István* Eger városának egyik fia nyerte meg az európai bajnokságot. Minden magyar ember szíve megremegett az örömtől, és az ország minden részében ünnepelték az európai hirnevet szerzett *Bárány Istvánt*. Különösen Eger városa volt hangos az örömtől. Csak egy ember volt Egerben, aki szerényen félrevonultan önmagában örvendezett *Bárány István* sikerén és ez *Ádám Mátyás* uszómester aki 26 éve van Egerben és akinek szintén némi része van abban, hogy éppen Eger városából került ki Európa uszóbajnoka.

Az ő gondos oktatásának eredménye az, hogy Eger város ifjúságából ilyen elsőrendű tehetségek válnak ki. Mi ez alkalommal nem feledkezünk meg őrola sem, ki részese a magyar dicsőségnek. Mi őt is üdvözöljük és kívánjuk neki, hogy még sok ilyen tehetséget naveljen a magyar nemzet javára.

Választmányi ülés. A Fürdősök Egyesülete f. évi szeptember 16-án *Nagy Pál* elnök vezetése mellett tartotta meg rendes havi választmányi ülését. Az ülés megnyitása után *Onody János* felolvasta a jegyzőkönyvet, mely tudomásul vétetett. *Gila Ferenc* a pénztári állományt ismertette, mint örömmel vett tudomásul a választmány. Ezután *Nagy Pál* elnök bejelenti, hogy *Ignáth Gézanét*, ki a VIII. kerületben egy kozmetikai, pedikűr és massage üzletet kíván nyitni, és e célból iparengedélyt akart kiváltani, az előjáróság a szakegyesületünkhez utasította, hogy igazolványt kérjen tőlünk, melynek alapján iparengedélye kiadható. Az elnök kérte a választmányhoz az őt értelembe, hogy a bizonyítványt kiadjuk-e. *Kertész Károly*, *Jellinek Lajos*, *Fazekas Mihály* és még többek hozzászólása után a választmány akként határozott, hogy nevezett a Pajor-szatórium bizonyítványa alapján a szakegyesület tagjává felveszi, és ilyen értelmű igazolványt bocsájt a rendelkezésre. *Jellinek Lajos* a kezelési díjak pengő értékű átszámítását tette szóvá. A választmány azon álláspontra helyezkedett, hogy e kérdés csak akkor válhat aktuális, ha a fürdőjegyek árai is pengő értékű átszámítást nyernek. Több indítvány nem tétetett az elnök az ülést bezárta.

Társasvacsora. A Rudas-fürdő személyzetét nagy kitüntetés érte, Kállai Tamás n. gy. képviselő és fővárosi bizottsági tag ur aki a fürdőnek törzslátogatója, vacsorával tisztelte meg, amelyen maga is részt vett. Ez ünnepélyes alkalomból a Rudas-fürdő személyzetét nevében *Kertész Károly* üdvözölte és örömenek adott kifejezést, hogy mint munkások, a velük egy asztalnál ülő képviselőt üdvözölhetik. Ezután *Kállay Tamás* n. gy. képviselő ur kifejtette, hogy kis emberek nincsenek. Az a fontos, hogy a munkás töltse be becsületesen munkakörét, melyért mindenkor a megbecsülést érdemli ki. Majd *Nagy Pál* beszédében ismertette a *Kállay* család régi magyaros szokásait, amelyek még a külföldön is ismertek. A társasvacsora kellemes társalgással és szórakozással folyt le. Távozás előtt a képviselő ur megígérte, hogy a társasvacsorát minden évben megfogja ismételtetni.

A testvéregyesület 40 éves jubileuma. A Budapesti Fürdőszemélyzet Betegsegélyző és Temetkezési Egyesülete a folyó évi október hó 17-én (vasárnap) ünnepli meg 40 éves fennállását. Négy évtizede mult el, hogy néhány lelkes társunk kezdeményezésére a szép multu, humanitárius egyesület alapításának eszményét elvetették, a mag kikelt és ma már az egyesület az ő 190 rendes tagjával a főváros számottevő charitatív egyesületeinek sorában foglal helyet. Az egyesület választmányja az ünnepély megrendezésére *Bugyáki Ferenc* elnöklete mellett 80 tagu rendezőbizottságot küldött ki. A bizottság az ünnepélyt a „Budai Katholikus Legényegyesület” összes helyiségeiben (II. kerület, Fő-utca 68. Régi nyul kaszárnya) tartja meg a következő programmal. Este 6 órakor ünnepélyes közgyűlés, amit 7 órakor társas vacsora majd utánna reggeliig tartó tánc követ. A meghívókat a rendezőség a legközelebbi napokban kibocsátja.